

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő
névére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak
nyílterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadhatnák:

Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalok H., Dukas M., Ooppelik A.,
Daube G. L. és társánál és Herndl.
Brünnen: Stern M.

Nyílter petítőorra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Csáktornya lakásviszonyai.

A Csáktornyanak Csáktornyan való fölépítésével a város viszonyai lényeges átalakuláson mennek keresztül. — A katonaság beköltözködésével, nem véve számba a piac megdrágulását, első sorban a lakásviszonyok fogják megérezni az ennek folytán beálló változásokat.

Nem azért mondjuk ezt, mintha a katonaság bevonulásával szükségszerű s természetes összefüggésben volna ez. Hogy erről szó lehet mégis, oman van, mert Csáktornya viszonyai nem egészségesek; mert a város népességének szaporodásával nem tartott a város területi fejlődése lépést. A lakosság száma tetemesen megsaporodott, házainak száma meg alig növekedett; a város öve nem tágult, akkora terület áll rendelkezésünkre a jelenben, a mekkorán elődjünk valamikor mozogtak. A keret ugyanaz, jóllehet a kép maga lényeges átalakuláson ment keresztül.

Ki ösmer rá a mostani Csáktornyában a csak három évtizeddelőtli város viszonyaira? Intelligenciája tetemesen megnőtt; ipara föllendült, kereskedése szárnyakat öltött. Egy vasút helyett három fut itt össze egy gőczpontban. — Hivatalaink megsokszorozódtak, iskoláink megharagoszorozódtak. Nemesak a természetes szaporodás szöktette föl a lakosság számát, de bevándorlás is hozzájárult

ahhoz, hogy Csáktornyanak még egyszer anynyi lakosa van ma, a mennyi harmincz évvel ezelőtt a városban élt.

S ezzel a jelenséggel szemben mit látunk? Hivatalokat és iskolákat fölláttítottak; hivatalnokok és tanítók családjaikkal nagyszámmal letelepedtek, üzlet is még egyszer annyi van, mint a mennyi volt, de azért nézzünk körül, épült-e ezek elhelyezésére és befogadására elegendő helyiség? Határozottan mondhatjuk, hogy nem! Van is panasz elég! A kir. járásbírósg helyiségei nem megfelelők. A kir. adóhivatal, postahivatal, szolgabírósg szűk helyiségekben szorong. Az elemi iskola épülete már nem elegendő a tanulóifjúság befogadására. A polgári finiskola bajjai szanálásra várnak. A polgári leányiskola ideiglenes helyiségben elmélkedik a fölött, hogy a jövő tanévben hol fog találni hajlékot, hogy egy osztálylyal megnövekedve, kulturális hivatását betöltse.

A lakosság intelligenciájával igényei is fokozódtak. De kielégítést ezek nem találnak; mert gondoskodás alig történt s nem is történik arról, hogy tisztességes lakásba behuzkolódhassék valaki. Az újabb építkezések jóformán csak az egyéni kényelmet tartják szem előtt. A vagyonosabb polgárok nem számításból építenek, de kényelemből emelnek házakat, illetőleg tágitják ki lakásaikat. Szépítik ugyan ez által a várost, de a lakásviszonyokon ezzel parányit sem lendítenek.

A külső utcák kisebb épületei meg valóságos kalitkák s az igényeknek legkevésbé sem megfelelők.

Ott vagyunk tehát, hogy a keresletnél jóval csekélyebb a kínálat, s mert örülnie kell a tisztességes lakást keresőnek, ha valamire való otthonra szert tehet, nagyon természetes kifolyása e viszás állapotoknak a lakások magas bére, mely évről-évre egyre nagyobb dimenziókat ölt.

S hová fejlődnek ez állapotok most, ha majd a katonaság a város falai közé bevonul? Tudtukkal hét katonatiszt, kiknek legnagyobb része családos, s néhány altiszt, kik szintén nős emberek szoktak lenni, fog a kaszárnyán kívül lakni. Az imént működött puhatoló-bizottság keserüen konstatalta a lakáshiányt. Megütöközött a valamire való lakások czélszerűtlenségén, azoknak jórészen nedves és kényelmetlen voltán.

Aggodalommal tekintünk e miatt a jövőbe; mert semmi biztató jel, semmi kilátás a kritikus helyzetből való kibontakozásra! Beáll majd a hajszja, a mikor, — akár csak a népvándorlás idejében, — ki fogja egyik család szorítani lakásából a másikat; tul fogják egymást a polgárok licizálni; a lakások ázsioja az eddiginél is magasabbra fog fel-szökni, s ezért háztulajdonosaink cserébe semmivel sem fognak különbet nyujtani; az állapotok ugyanazok fognak maradni, a melyek eddig voltak.

T Á R C Z A.

A nők társadalmi szereplésének jogosultsága.*

Tisztelt hölgyeim és uraim!

Midőn az egyesület megtisztelő megbízásából először lépek e város díszes hallgatóságára, mely megilletődés ébred szívémben és önkénytelen a Zrínyi-név diósősége tölti be lelkemet.

Százados mult diósőségének fényárja ragyog felém a névből, mely minden magyar keblét dobogásba hoz és a multak büvös képe körül felképzeletben. És magam előtt látom a magyar történelem egyik legkiválóbb alakját, ki kortársai közt legelőkeltebb volt áthatva a hazafias törekvések minden érláttetésétől, ki megkoszoruzta szülővárosát költészetének örökzöld folyondáraival, ki minden magyar lélekben a bámulat és hódolat érzését ébreszti fel és kegyelettel készlet meghajolunk nagy alakja előtt. Azt hiszem tehát, hogy rokonságot penditek meg az önök szívében is, midőn e pillanatban az önök kegyeletét is kifejezem.

Lelkesedéssel áldozok egy pillanatot Csáktornya nagy fiának és lelkesedésem növekszik, ha a multak emlékeiktől a jelennek törekvései felé fordulok és látom, hogy a nagy ösök helyét méltó utódok foglalják el, kik hazaszeretethen és tetteikben hozzájuk hasonlóknak. Mert mit érne merengni itt a multak diósőségén, ha sivár volna e város jelene és az ösök nyomdokait nem követnék tette

* Irta és a csáktornyai keresek, ifjak önképe egyetelenk estélyen felolvasa Kárpáti Manó a nagy-kánizsai felső kereskedelmi iskola tanára.

kész utódok, kiknek hazaszeretete a közhelmekben ismét egy új névvel díszíti Csáktornya történetét, mely méltó arra, hogy hazánk legnagyobbjaival együtt említessék. Egy mélységes értelemmel, nagy szívvel és tetterővel felruházott férfiuval gazdagítja Csáktornya ismét hazánkat, midőn Wlassics Gyulát a magyar parlamentbe küldi, ki lángelméjének és alkotó tehetségének nagyságával és százados hatásra számított ténykedésével multunk ezredéves lapjait szökbekké változtatja.

E kiváló férfiú mint közoktatásügyi miniszter »újait a korszak úterére tevő és megértette lük-tetését,« midőn pár hónval ezelőtly egy rendeletével kimondá a nők tudományos emancipációját. E rendelet korszakot alkot a magyar művelődéstörténetben és vele tanügyünk zseniális vezetője biztossal emeli hazánkat ama kulturállamok közé, melyek kiváló nők magasabb foku szakképzettségének szükségét, mint a társadalmi fejlődés követelményét már régen belátták. — Ámde ama sok oldalról megnyilatkozó rokonszenves fogadtatás mellett sok ellenzője is akadt e reformtörekvések és ezen körülmény indit engem arra, hogy a nők eme fontos társadalmi szereplésének jogosultságát mint korunk egyik legfontosabb reformügyét felolvasásom tárgyává tegyem.

A nők társadalmi állása mindenkör és mindenütt szoros összefüggésben állt az illető népek és nemzetek művelődési és erkölcsi viszonyaival. Minél műveltebb maga a társadalom, annál jobban megbecsülik abban a nőt és így a nők megtiszteltetése bizonyos tekintetben a társadalom műveltségének fokmérőjéül is tekinthető.

Az ókor legműveltebb nemzetei a görögök és rómaiak tisztelthen tartották a nőket, míg a mű-

veletlen népek csak rabszolgáknak vagy csecsebecséknek tartották és tartják őket ma is. Mikor a középkor műveltségének virágkorát élte, a nők iránti tisztelet a rajongásig emelkedett és az ujkor legműveltebb és legnagyobb államai legszebb intézményeik közé a nők tudományos és társadalmi helyzetök emelésére irányuló intézkedéseiket sorolják. És ha mégis azt tapasztaljuk, hogy még napjainkban is elsőrangú tekintélyek még anatómiailag is kimutatni igyekeznek, hogy a nők képzetlenek magasabb állások betöltésére és a tudományok művelésére, ez csak azt mutatja, hogy a nagy társadalmi igazságtalanságoknak még akkor is akadnak védői, a mikor a történelem azok fölött rég kimondotta ítéletét. A történelemhez fordulok tehát én is, hogy kimutassam, miszerint mennyire jogosult a nőknek ama törekvése, hogy a társadalomban megfelelő helyet foglalhassanak el.

A történelem minden korszakában akadunk kiváló nőalakokra, kik műveltségükkel oly befolyást gyakoroltak hazájukra, hogy egész korszakokra kihatott szereplésük.

Igy a görög nemzet virágkorát, a periklesi fényes korszakot első sorban egy nőnek, Aspiának, köszönhet. Aspasia szépségével és műveltségével a legkiválóbb férfiakat, köztük Sokratest is, maga köré gyűjté; a szellemes hölgy elbűvölte Periklest, ki az ő hatása folytán virágoztatá fel az irodalmat, tudományt és művészetet. A görögök egyik legnagyobb lantosa, kinek szerelmi dalait úde báj, bensőség hatja át és kinek tiszteletére az utókor szobrokot állított, a szép Sapphó szintén nő volt.

A régi Róma is számos nővel dicsekszik, kiknek sokat köszönhetett, de legtöbbet kétségkívül a nagy eszű és kiváló jellemű Veturiának, ki Romát

Ezt kihasználhatják ugyan irigylésre méltó házi-uraink, de nem lehet ez érdeke magának a városnak! A városi hatóságnak kellene gondolkodnia első sorban a fölött, hogy a hinárból, hogy mászunk ki? Ha már a kaszárnyát oly üdvösnek találták s annyira hasznót hajtónak a városra nézve, hogy fölépítése érdekében a legnagyobb áldozatokat is meghozták, találjanak ki valami módot, hogy lakásviszonyaik tűrhetőbbekké váljanak! — Nem mondjuk, hogy építsen a város maga; de jelöljön ki legalább irányt, a hol építhessenek azok, kiknek erre talán kedvök van. A város belső telkei mind be vannak építve, itt csak méregdrága áron juthatni házhelyhez. Házat bontani, hogy újat építsünk, költséges vállalkozás. Kifelé építeni nem lehet, mert a talaj az építkezés költséges voltánál fogva nem arra való; ez akadályozta meg a várost természetesen fejlődésében eddig, mint növéseben a csecsemőt a pólya.

Kövessze a város más városok példáját! Sajátítson ki telkeket s föressen új utcákat! Jelöljön ki ott mindjárt az államosítandó polgári iskolák számára is helyet, melyről ugyanis a városnak kell gondoskodnia. Ez az iskola lesz legalább vonzó ereje s jegezesedési pontja, emporiumja a megnyitandó új közlekedési vonalnak. Parcelláztassa a telkeket, még mielőtt élelmes vállalkozók erre gondolnának; adja el azokat emberséges áron az építkezni akaróknak. Kárt a város ez által semmiesetre sem fog szenvedni, mert a telkek el fognak kelni, kamatjukat is bizonyára meg fogják hozni a befektetések. Mert fognak ez új irányban épülni magánházak is, mert lehetetlen, hogy a lakáshiány az építkezési kedvet pénzemberekben, vállalkozóinkban, pénzintézeteinkben föl ne keltse, ne emelje!

Igy a mellett, hogy csak kötelességét teljesíti a hatóság, a mikor a város fejlődéséről gondoskodik, humanitarius feladatra is vállalkozik. Lehetővé teszi a lakosságnak a városban való maradási s megakadályozza azt az igen könnyen beállható szomorú eshetőséget, hogy a város polgárainak egy része a városon kívül lesz kénytelen lakást keresni, mert a kaszárnya következtében a városból kiszorult.

Megyei élet.

A megyei közigazgatási bizottság február havi ülésén Csértán Károly alispán előadva, hogy főispán ömeltőségének távolléte alatt a gyűlés az ő elnökléte alatt tartatik, az ülést megnyitja.

A tárgysorozat előtt felszólalt Skublics Gyula bizottsági tag s utalva arra a köztudomásu dologra, hogy Csesznák József per-laki ügyvéd a miniszterhez Svastits Benó főispán ellenében egy feladást intézett, amely a »Magyarország« 1. évi február 7-iki számában közzététetett, feleltilti, hogy a feljelentésre vonatkozólag a közigazgatási bizottságnak, amely első sorban hivatott a vármegye ügyeinek vezetését ellenőrizni, nyilatkoznia kell. Maga a följelentés két részből áll s a főispánnak közszereplésére, másrészt annak magánügyeire vonatkozik. Egy köztisztviselő magánügyei csak annyiban jöhetnek elbírálás alá, amennyiben azokból közhivatali működésére homály hárul; pedig köztudomásu, hogy a főispán magán ügyeiből ez ideig semmi legesekélyebb homály sem hárult az ő köztisztviselői működésére. Ami a közügyeket illeti, — a följelentésben foglalt panas-zok több ízben képezték a közgyűlés tüzetes tárgyát s azok egytől-egyig nemcsak alaptalanoknak bizonyultak, hanem minden egyes alkalommal a törvényhatóság egyeteme bizalmának és elismerésének adott kifejezést. Ép ez okból indítványozta, hogy a közigazgatási bizottság fejezze ki megbotráncozását, hogy egy főispán ellen, aki egész tudásával, teljes lelkiismeretességgel és a legnagyobb tapintattal vezet egy decenniumon át a vármegyét, ily alaptalan feladást tétetett s juttassa a főispánnak tudomására mely sajnálatát. A bizottság ez indítványt egyhangulag elfogadta s elnökiileg határozattá emeltetvén, Háczy Kálmán azzal töltötte meg az indítványt, hogy a közigazgatási bizottság kérje fel az alispánt rendkívüli törvényhatóság közgyűlésnek mielőbbi kitűzése végett, hogy a megyei bizottsági tagoknak is alkalmuk legyen a már előfordult vádak ellenében újból nyilatkozhatni s amint eddig azokat visszautasították és elismerésüket s ragaszkodásukat a főispán

irányában kifejezték, újból lehessen alkalmuk ezt tenni; mire Csértán Károly alispán kijelentette, hogy a megye reputatioja érdekében — ha az indítvány nem is tétetett volna — határozott szándéka volt a márcziusi közigazgatási bizottsági ülést megelőző hétfőre rendkívüli közgyűlést egybeihívni, mely kijelentését helyeslőleg vették tudomásul.

Ugyancsak ebben az ügyben a nemesi választmány a következő nyilatkozatot tette közzé:

A »Magyarország« cz. politikai napilap f. é. február hó 7-iki számában »Csesznák József ügyvéd, megyei bizottsági tag« aláírással megjelent cikk utolsó pontjában a »nemesi pénztár« is fölemlített olyannak, mely a megyei főispán rendelkezése alatt állana.

Alulírott választmány az igazság érdekében szükségesnek tartja tájékozással nyilvánosságra hozni, hogy a 60093/1881. számú belügyminiszteri jóváhagyással ellátott alapszabályok értelmében az u. n. nemesi pénztárt, vagyis »a nemességi magán-alapot, úgy a nemesség és nemesség által tett alapítványokat« az említett szabályok és az alapító levelek értelmében az 1846. évi megyei közgyűlésen és a megyei nemesség 1861. évi ösgyűlésén szervezett »nemesi pénztári és alapítványi választmány« önállóan, de erkölcsi és vagyoni felelősség mellett kezeli, a pénztári teendőket pedig a választmány határozatai értelmében a nemesi pénztári és alapítványi gondnok végezi, kinek eljárását általában véve a pénztárt és a számadásokat a választmány kebeléből kiküldött bizottság vizsgálja meg, a mely bizottság eljárásáról szóló jelentését és a pénztári számadásokat felbírálás végett a választmány elé, ez pedig a kormány felügyeleti jogánál fogva évenként az illető miniszteriumokhoz terjeszti fel és ennél fogva egyrészt a nemesi pénztárt, választmány és gondnok, másrészt pedig a vármegyei pénztárak és alapok, pénztári személyzet s annak felettes vagy ellenőrzésre és felügyeletre hivatott hatóságai közt egyáltalán véve semmi néven nevezendő viszony és összeköttetés nem volt és nem is létezik s így a nemesi pénztár kizárólag az

a végpusztulástól mentette meg akkor, midőn fiát Coriolánust rábírta, hogy Róma falai alól elvonuljon.

Hogy Carthagó alapítója Didó, nő volt, az köztudomásu. Didó lángszével veté meg az ókor legkiválóbb kereskedelmi államának alapját; a mennyiben Jarbas királytól annyi földet vásárolt, a mennyi egy bikabőr elfért. A bikabőrt azonban oly vékony szalakra metszette, hogy vele tekintélyes földeséget kerithetett ki, a melyen Byrsa (bőr) fellegvárat építette, melyvel a későbbi nagyhatalmu Carthagónak veté meg alapját! Didó azonban nemcsak nagy szellemével, hanem nagy jellemével is kitűnt, mert midőn Jarbas, hogy a várost hatalmába kerithesse, megkérte Didó kezét, hazája veszedelmét kikerülendő, maglyát rakatott és azon saját kezével vetett véget életének.

Bár mennyire tűnnek is ki, azonban az ókor-nak egyes rendkívül tehetséges nőalakjai, a nő általában ki volt zárva a társadalmi mozgalmakból. A középkorban azonban a nő helyzete hirtelen átalakul, a rajongásig menő tisztelet veszi körül és a társadalmi életnek középpontjává válik. Az erkölcsiség fogalmainak tisztulásával, a demokratikus eszmék terjedésével, az új-korban a nők társadalmi állása egész Európában oly fokra emelkedik, hogy elmondhatjuk, miszerint a francia nyelv csiszoltságát, Anglia műveltségét és Oroszország nagyhatalmi állását kiváltképen nőknek köszönheti. Visszaélnék türelmükkel, ha a világtörténelemnek csak legkiválóbb nőalakjait is felsorolnánk, de meg a magyar nők szellemi tehetőség, akaraterő és szorgalom tekintetében legalább is egyenlő helyet foglalnak el a művelt külföld nőivel — miért is a nőknek csakis hazánkban való szereplését óhajtom vázolni.

A magyar ember már ezer esztendővel ezelőtt megbecsülte a nőt és a családi élet tisztasága és az egynejség által már akkor is kivált a többi nemzetek közül. — A »feleség« szó azt mutatja, hogy a hitves a családban már a kereszténység befogadása előtt emancipálva volt. És hogy milyen károsak voltak már abban az időben is a magyar menyecskék, azt egyik legkiválóbb történetírónk így fejezi ki: »Nincs rá példa, hogy a férj feleségén könnyen tuladhatott volna, ellenkezőleg azonban van, hogy a férj szökött meg felesége elől.« A »kötelességét zugolódás nélkül, jó kedvéen teljesítő« magyar nőről már egy Szt. Gellértről szóló legenda is megemlékezik.

A nők védelméről már a szabólesi zsinat is intézkedett és bár e határozatok egészen a zsidó törvényeket veszik is alapul, a nőnek mégis több jogvédelmet biztosítanak, mint a többi államok törvényei. A nők ily kiváló helyzetének köszönhető, hogy civilizációinknak már hajnalhasadásakor két nő válik ki történelmünkben, kik az egész magyar nemzetre kiható befolyással bírtak. Sarolta, Szt. István anyja és Gizella, Szt. István neje osztozkodnak első sorban azon dicsőségben, hogy Magyarország felvette a keresztény vallást, mely nélkül pedig a magyar nemzet ép úgy elpusztult volna és ép oly kevéssé állotta volna meg helyét Európában, mint az avarok vagy a hunok. A magyar nemzet nem is volt hálátlan a nők iránt és mindinkább több és több jogokat biztosított nekik.

Már az Árpádok királyok törvényeiben a nő férje vagyonának jogos örököse, gyermekeinek gyámja s hozományának mindenkor ura. — Hogy pedig mily tiszteletben állottak és öröklési jo-

gaik mennyire biztosítva voltak, eléggé mutatja az a tény, hogy Nagy Lajos fiúörökös nélkül halván el, leánya Mária örökölte a koronát.

A Hunyadi-kor fényes lapját szintén két nő-alak ragyogja be, az egyik Szilágyi Erzsébetnek tisztelettel paranesoló méltóságos alakja, a másik Beatrix királyné, ki az olasz műveltséget, a maga szelleme és szépsége díszét és varázst hozta Mátyás udvarába. Szilágyi Erzsébetnek köszönhetjük egyik legnagyobb királyunkat Mátyást. Benne a gyöngéd nő lélek férfias elszántsággal párosul. — Arván maradt két fiának, a míg rászorulnak, gyámola, védő szelleme; mikor Czilleit Nándorfelévárott meggyilkolták, docsánatot kér László fia számára, de a mikor a gyarló király esküjéről megfeleldkezve, fiát vérpadra hurcoltatja, hadakat gyűjt és csak akkor nyugszik meg, — mikor fiát Mátyást a királyi trónon látja és ennek felmagasztalásával halottaink emlékeit kiesztezte. Mátyás udvarában az olasz Beatrix válik az udvari életnek ékességévé és középpontjává. Ragyogó szelleme, nagy esze által ő virágoztatja fel a magyar királyi udvart és megteremtőjévé lesz a magyar renaissance-nak. Az ő meghívására népesül be Mátyás udvara a század legkiválóbb tudósai, íróival és művészeivel. Mindig és mindenütt férje oldalán van és megoszt vele munkát, gondot.

Rozgonyi István temesi főispán feleségének, Szentgyörgyi Czecziliának nevét ama harszóból ismerjük, melyet Zsigmond király Galambóczerét vitott és melyben ő menté meg a királyt és mely után »Egy árva szó sem beszéli Zsigmond győzedelmét, mind a világ, széles világ Rozgonyi Czeczillét!«

(Vége köv.)

alulírt választmány rendelkezése alatt áll, annak ügyei intézésébe, pénzei és értékei kezelésébe sem a vármegyei főispán, sem az alispán, sem más tisztviselő soha a legkisebb befolyást sem gyakorolhatta és nem is gyakorolhatja s ezek szerint az említett czikkben foglalt állítás a valósággal homlokegyenest ellenkezik.

Kelt Zala-Eggerszegezen a nemesi pénztár és alapítványi választmány 1896. évi február hó 10-én tartott ülésében.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Uj anyakönyvvezető.** A m. kir. belügyi-miniszter a csáktornyai anyakönyvi-kerületére, az elhunyt Molnár József helyére, Frász Tamás városi pénztárost nevezte ki anyakönyvvezetővé.

— **Államsegély.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter a csáktornyai alsófokú iparostanoncz-iskola részére, a f. tanévre 800 frt államsegélyt engedélyezett.

— **Anyakönyvi statisztika.** A stridói anyakönyvvezetői hivatal feljegyzése szerint 25 házassági esetet jegyeztek be ott az idei farsangban. — Említésre méltó, hogy az ottani plebános e házasságkötéseknél, mivel polgári uton is kötetlek, állítólag fogadalmához híven, az egyházi esketést nem maga, hanem szokása ellenére, káplánjával végeztette. — Érdekes, hogy 2 házaspár a törvény kijátszásával a szomszéd Stájerországban kelt egybe, nem számolván azokkal a kellemetlenségekkel, melyek esetleges leszármazottjaikat vallási túlbuzgóságuk miatt érthetik.

— **Himen.** Brodnyák Antal kereskedő, f. hó 16-án vezette oltárhoz Stridón özv. László Antalné kedves leányát, Imát. Kísérje boldogság frigyökét!

— **Nyilvános köszönet.** A Csáktornyan létesítendő kórház alapja részére a Csáktornyai Takarékpénztár 100, a Muraközi Takarékpénztár 40, a szegény-alap javára ugyan csak a Csáktornyai Takarékpénztár 70 frtot volt szíves adományozni. Fogadják ezért a tek. igazgatóságok az előjáróság hálás köszönetét. Csáktornya, 1896. február hó 19-én. Vranicsits Károly városbíró.

— **A kereskedő-íjak mulatsága.** A holt szezon, melynek belyegét, meddőségénél fogva az ideai farsang magán viselte, egy pillanatra földerrült azon a mulatságon, melyet a helybeli kereskedő-íjak önképű egylete a farsang utolsó vasárnapján a »Hattyu« szálló tánctermében rendezett. — Különös érdekességért igért az estélyen Kárpáti Manó nagy-kamizsai felső-kereskedelmi iskolai tanárnak fölolvassza: »A nők társadalmi szereplésének jogosultságáról«-ról s Kopjár Sándor egyt. tag-nak monológja, melylyel Gabányi »Öngyilkos«-át volt elszavalandó. Ennek a fölkellett érdeklődésnek tulajdonítandó az a nagyszámú közönség, mely ez alkalommal a szálló izléssel földiszított nagytermét majdnem egészen megtöltötte. A történelem színpadán mozgó fölolvassás, melyet lapunk tárczájában közlünk, s mely Wlassics miniszternek a leányok magasabb oktatását szabályozó újabb rendelkezés alapján a nőemancipáció kérdésével is foglalkozott, végig kötötte le a hallgatóság figyelmét; emelte a tárgy érdekes voltát az előadó rokonszenves megjelenése s az előadás jó magyarrassága. Az ezüst-koszoru, föliratot nemzeti színű szalaggal, volt elismerése az egyletnek a fölolvassó fáradságáért. Mikor a fölolvassást követett sűrű taps elhangzásával Kopjár Sándor az egylet nevében néhány meleg szó kíséretében a fölolvassónak az emléket átadta, szemmel láthatólag

tükröződött le Kárpáti ur arcáról a meglepetés, melylyel a kereskedő-íjak szívélyes ovációját alig eltitkolható örömmel fogadta. Kopjár Sándor szavallatával nagy hatást keltett. A monológ ügyes fordulatúval s élénkséggel már maga is sikert jelentett. Kopjár természetes előadása biztosította azt. Szövevényes részletein nagy könnyűséggel siklott keresztül s igazán megérdemelte azt az elismerést, melylyel zugó taps képeben a közönség honorálta. — Most kezébe vette Sárközy vonóját s egy csapásra ürült ki a helyiség, hogy a tánczerem képét magára öltse. Terpszihore átvette szerepét s járta a csárdás és keringtek a párok, úgy, hogy csak a késő hajnal oszlatta szét a kedélyes társaságot, mely az estét kétségtelenül kedvesebb farsangi emlékeinek sorozatába fogja beiktatni.

— **A Csáktornyai Takarékpénztár XXIV. közgyűlése** f. hó 15-én tartotta meg Szeiverth Antal igazgató elnökle alatt, 190 részvény képviselőben. A jegyzőkönyv hitelesítésére Neumann Bernát és Rosenberg Lajos részvényeseket küldötték ki. Az elnök beszámolóját s a főügyelő-bizottság jelentését elfogadják, mire a fölmentéseket minden irányban megadják. Az osztalék részvényenként 20 frt ez évben. Jötekmény czélra 450 frtot szavaztak meg és pedig az öv-intézetnek és a kórház alapnak 100—100, a város szegényeinek 70, a tüzőlt-egyesületnek 50, a széplőt-egyesületnek 40, a két nőegyletnek 30—30, a polg. iskola könyvtárának 20, a népiskoláéknak 10 fitot. — Löbl Mór volt könyvelő özvegyének kegydíjkegy 180 frtot szavaztak meg. Az alapszabályok 41., 54. és 65. §-ainak módosítása után, melyek közül az utóbbi arra vonatkozik, hogy a váltók megszavazásánál az igazgatókn kívül legalább két igazgatósági tagnak jelenlétére szükséges, az igazgatóságba új tanácsosnak Heinrich Miksát, a felügyelő-bizottságba új pót-tagoknak Vranicsits Károlyt és Mayer Károlyt választották be egyhangulag.

— **Köszönetnyilvánítás.** A Csáktornyai Takarékpénztár s a Muraközi Takarékpénztár igazgatóságai a helybeli Széplőt-Egyesületnek 40—40 frtot voltak szívesek adományozni, mely adományaikert az egyesület nevében köszönetét nyilvánítja az elnökség.

— **Gyászhir.** Légrádról írják, hogy folyó évi február hó 13-án, délután 4 órakor vitélt ki örök nyugalom helyére Légrád ur. városának tevékeny orvosa Farkas Ferencz. Csak másfél évig töltötte e minőségben köztük hivatalát, de ezen idő is elegendő volt arra, hogy Légrád polgárainak nagybarbecsölését és szeretetét kiérdemelje. Ennek megnyilatkozásaképpen tekinthető ama impozáns temetés, melyre a város apraja, nagyja kivonult, hogy kegyelete adóját a megboldogult irányában leróhassa. A felejthetetlen halott ez utolsó útjára kivonultak a rk. népiskola növendékei, tanítóik vezetése alatt; továbbá a városi képviselőtestület, az olvasó-egylet, az önk. tüzőlt-testület, az ipartestület és még számos barátai és tisztelői közül. A gyászszertartást fölviszt. Gadó Mátyás ottani plebános, Filipecz János imbroveczi plebános és Fucsek Iván légrádi káplán segédletével végezte. A szép koszorúkkal borított koporsót az ipartestület tagjai felváltva vitték, a légrádi önk. tüzőlt-testület zenekara meg gyászindulót játszott. A temetőben a gyászszertartás elvégzése után, Szilvágyi Gyula ev. lelkes, majd Kováts Gyula jegyző az olvasó — illetőleg a tüzőlt-egylet nevében, mely egyleteknek a megboldogult tagja volt, — mondtak megható búcsúbeszédet. E beszédek után a dalárda a »Szunyadozz« cz. gyászdalt énekelt. — A mélyen sujtott özvegy

ez uton fejezi ki köszönetét mindazoknak, kik drága halottjának a kegyelet utolsó adóját lerótták és bánatában résztvettek.

— **Köszönetnyilvánítás.** A helybeli izr. nőegylet számára a »Muraközi Takarékpénztár« 40, a »Csáktornyai Takarékpénztár« 30 forintot szavazott meg és szolgáltatott át. — Mely szíves adományokért ez uton is hálás köszönetét nyilvánítja Wollák Rezsóné egyt. elnök.

— **Az alsó-domborui önk. tüzőlt-egylet** f. évi február hó 8-án tartotta saját pénztára javára zártkörű táncmulatságát, a mely kitünően sikerült. A szünni nem akará jókedvnek csak a késő reggeli órák vetettek véget. Felülfizetti szívesek voltak: alsó-domborui Hirschler Miksa lovag 9 frt 60 krt; özv. Hirschler Jakabné urhölgy 5 frtot; Szegő Izidor 2 frtot; dr. Szabó Zsigmond 1 frt 50 krt; Stefics Imre 1 frt 20 krt; Czimerman Ferencz, Eiselmayr Ferencz (Mura-Király), Pollak Herman 1—1 frtot; Mihácz János 80 krt; Löve Adolf, Stefics István, Miszer Rafael 70—70 krt; Korber János, Kmettyó Gyula, Herzer Izidor, Mráz Nándor (Perlak) 60—60 krt; Ruzsák János, Horváth Vincze 50—50 krt; Koós Jakab 40 krt; Bertalanics Ferencz, Varga Mátyás, Láz Antal 30—30 krt; Petrics Ferencz 20 krt; Szlámek József, Utasi József, Vámosi Tivadar, Neustadt Bernát, Horváth József, Kasziók Antal, Bertak Ferencz, Starkel Antal, Pick Jenő, Gránicz Károly, Fesztl Antal 10—10 krt. A kegyes felülfizetőknek ez uton fejezi ki hálás köszönetét a rendezőség.

— **Gyászrovat.** Mint részvétellel értesülünk, Steinauer József kortori igazgató-tanított és nejét sulyos csapás érte 5 éves 11onka leányuknak elhunytával, 18-án temették el. Nyugodjék békével!

— **II. Magyar osztálysorsjáték.** Első osztályú sorsjegyeknek a II. osztályra való megújítása a sorsjegyeken jelzett előírásoknál, kiknél a sorsjegyet vásároltatott, az I. osztályú sorsjegyet visszacsorgáltatása és a megújítási díj — 1 egész sorsjegyet 20 frt. — egy fél 10 frt, egy tízed 2 frt, — és egy huszad 1 frt. — befizetésével legkésőbb márczius 1-éig eszközöndő. Az I. huzárnál ki nem sorsolt, mind három osztályra érvényes teljes sorsjegyek megújításának szükségé nem forog, ezek minden további nélkül a II. és III. osztályban is részt vesznek.

— **Tombola Légrádon.** A légrádi tüzőlt-egylet a mult napokban tombolával egybekötött táncvigalmat rendezett, mely anyagilag ugyan nem igen, de erkölcsileg annál szebben sikerült. Idegenek a közlekedési akadályok miatt kevesen jelenhettek meg, s így a mulatság, ugyszólván kedélyes családi körben, a legjobb hangulat mellett, a reggeli órákig eltartott. Ez alkalommal felülfizettek: Gadó Mátyás, Farkas Ferencz 2—2 frtot; Murkovits Ferencz 1 frtot; Kováts Gyula, Mikler Győző, Fridfeld Henrik 75—75 krt; Weisz Vilmos, Lausch Lipót, Konkolyi József, Ferenczy Éde 50—50 krt; Kasztl Géza, Draskovich Lajos 30—30 krt; Zsinics Lőrincz, Goldschmid Fülöp 25—25 krt; Kumper Márton 20 krt. A tüzőlt-egyesület köszönetét fejezi ki a szíves adakozóknak jölelt adományaikért.

— **Helyreigazítás.** Stridó és vidékének fiatal-sága által multkor rendezett táncstély alkalmával Jellinek László nem 40 krt, hanem 1 forintot fizetett felül, mit ezzel helyreigazítunk.

— **Szlavik Károly** a vasuti vendéglő főpinczére, arra kért bennünket, hogy közzé tennők, miszerint lapunk mult számában a vasuti vendéglőben rendezett táncmulatságra vonatkozó meghívás nem tőle, sem pedig Hackl úrtól nem eredt, s hogy ő annál kevésbé volt feljogosítva annak közzétételére, mivel a vasuti vendéglőnek, Hackl úszak, ő csak a főpinczére. Mi is kijelentjük, hogy az említett meghívót a vasuttal semmiféle összeköttetésben nem álló egyén hozta a szerkesztőségbe.

— **Népesedési statisztika.** Születtek a mult héten: Zadravec Bálint, Vábecz Bálint, Tkalecz Julia és Apollonia (krek), Santek József, Bajz Julia, Patafa György, Plevnik Mátyás, Bojkoics József, Bajkovecz Péter. **Meghaltak:** Miri Rozália 1 éves, Kristofics Verona 13 napos, Horváth Anna, 49 é., Toplek József 42 é., Belső Mihály 72 é., Volarics Ferencz 4 h., Plevnik Mátyás 1 n.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Több köszönetnyilvánítás s kimutatás fölülfizetésekről térszűke miatt jövő számrá maradt.

Felelős szerkesztő: **MARGITAI JÓZSEF.** Segéd-szerkesztő: **ZRINYI KÁROLY.**
Kiadó és laptulajdonos: **FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).**

Sve pošiljke tičuće se zadržavaju u novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jožefa** urednika u Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara **Fischer** Filipova, kam se predplate i obznanje pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i poučljivi list za puk

Izlazi svaki tjedan jedanput i to: u svake nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt.
Na pol leta 2 frt.
Na četvert leta . . . 1 frt.

Pojedini broji koštaju 10 kr

Obznanje se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

K r u h.

»Kruha svakdašnjega, daj uam denes«. Tak nas vučiju Boga moliti. Istina je, da nam je kruh najhasnoviteša hrana. S kruhom i vodom nije moći dugo delati, ali dok kruha imamo, ne vmerjemo od glada.

Kruha iz malje pečeju. Žitka zamelimo dobimo melo, koju presejamo. Poseje damo marhi a melo pak mi nucamo. Mela sama nije dobra, ako ju s vodom zmošamo, vtrdne se kak kamun i opet nije za jesti. Takšnoga kruha su si židovi pekli, da su s Egiptoma išli i den denes na vuzmene dane milince pečeju na spomen. Ako jesti hoćemo kruha on mehki mora biti.

Mela stoji iz šikera i šterke. Sad ako kruha hoćemo peći, moramo kvasa imeti. Kvas šterku par vur na cukora obrne. Testo dobro se mora včiniti, drugač nije dober kruh. Vu kruh se napraviju sam od sebe luknjice, koje su jako potrebne, ar drugač se kruh ne speče.

Da je dignjeni kruh, vu pečnicu metneju, gde vrući zrak obhodi svaku luknjicu. Šteri kruh nema luknjice, on se ne speče i špehasti ostane. Ako se testo nezdigne, već fe ne dober kruh. Ako ga ob vuri nutri, nedeneju ili van nezemju, opet je ne dober.

Samo on kruh je dober, koj se dobro zdigne, speče i luknjasti postane. Kruh, ako dugo stoji, vtrdi se i teško ga jesti. V leti

oplesnivi kruh. Plesnivoga kruha nije dobro i zdravo jesti. Nešteri veliju, da on zdrave zube ima, koj plesnivoga kruha jede. To nije istina.

Za oblokom.

Baveći se vu ljepom varasu... stanujem vsaki put vu jednoj od najživahnosih mu vullicah. Kad sam zadnji put ondi boravil, bila je divna jesenska večer. Poleg vsega toga nisam imal nikakve volje kungod ili, nego sam si sel za odprtim oblokom svoje sobe i našgal sam si cigaretu, pregledavai sam tajinstveno lice ljepog meseca, koji je črez listje cvětja na mojem obloku značično naljukaval vu moju sobu. Divna, tiha i topla večer, sjajnim mesecom i treptečimi zvčdicami obasuto vu bezkraj prozirno modro nebo, uzbudile vu meni čelu povorku vsake fele osjećajah i mislih. Počel sa razmišljavati: Kak bi čovjeku na ovom divnom božjem svētu puno bolje i ljepše bilo, sam, da nije na njem toliko zlih ljudih i egoistah! — Vraga se već nebojimo, ou bo je skrhan Zveličteljovom smrtjun, a Bog je dober, blag i milosrden; anda kaj god je zla na svētu, većinom dohadja samo od zločestih ljudih: jeden drugoga pečka, bocka, grize, jede — guta!... Pak stopram egoistah, koliko je njih? — Nikada neču smrtiti s uma koli istinitu, toli za čovječanstvo žalostnu izreku jednoga od najrazumnosih spisateljah novešga veka, koji je

rekel: »Nevěřuj nikomu, vsaki bo je egoista, kak god si i sam.« — Anda sebičnjakov ima na svētu toliko, koliko je ljudih! Analizuj oštro svoje srce, i budeš se osvedočil o tom. — Grozno! — Dobro je još, kaj lojtre egoizma imadu nbroj stupnjajah, i na sreću, nisu baš vsi zamazani — drugač bi bilo na svētu jos više zla. Ako si se anda već kakti egoista rodil na svēt, a ti nastoj bar, da to bude kaj menje. . . . Još bi morli dalje pošel bil ovim pravcem vu svom razmatranju, da nije vu taj čas pod mojim oblokom nekaj zašušulo, na kaj se odmah javil mužki glas.

— Jelica! pregovoril je mužkarec, gde si već za Boga! . . . Odkad već patroliram ovud... već mi klecaju koljena... a tebe neša ter neša. . . .

— Dragi Joška! veruj, nisam ja kriva! . . . Te gospe, kad im se jedenput njihov hižni prijatelj iznevjeril, grozno su sekantne... onda na svojoj kukavnoj družini izkaljuju svoj jad! . . . Nije mi gospa na večer dopustila da bi se meknula kam iz hiže; niti vezda se nebi bili videli, da me nije poslala bila vu apoteku po taj njezin... kak se samo zove? . . . je digitalis.

— A kaj je to, Jelica?

— Kaj ja znam... samo sam zapametiła, da kad god mojoj milostivoj izostane štovatelj, vsaki put ju zgrabe grčevi i tuče joj srce... pak onda, Jelica, bži vu apoteku po digitalis.

Z A B A V A.

Prijateljstvo zločestih.

U Peštu su jednoč živili dva prijateja, koji su skup držali kak vuki. — Ako vuki gladuju, a to većinom biva, onda u jati zajedno idu u lov, oni složno napadaju na ostalu živina i ljude, oni složno navale na sela i odnesu kaj mogu. Ako pak jedan iz med njih iz puške pogodjen opadne, onda se opet ciela ta peklenska hrpa hiti na padšega te ga požderu skostmi i kožom. Ako pak dugo nemogu pliena uloviti a glad biva uvěk vuesnosliji i nesnosliji, onda napadne jedan drugoga i tak biva, da otec poždere sina, mati diete, jači vnuk svoga staroga i slaboga dieda makar je i žilavi.

Prijateljstvo med zločestimi ljudi je baš ovakovo, vez, koj je skup drži je od vruga i ako pukne, tak se prepovedaju jedan drugoga i uništiju i ovak nehoteč sud i pravicu podpiraju.

Ferdinand i Leopold u Pešü bil i su si vrli prijatelji, barem su svako dielo med sobom pošteno dielili. Ako je Leopold kojemu nepazljivomu gosponu vuru iz žepa potegnul stal je Ferdinand na straži i pazil da ne-

dojde policija u blizinu, ako je Ferdinand opet kojega došavšega stranjskoga seljaka, kakti svojega rođenoga tetca obimal i kušoval, potegnul mu je u to vrijeme Leopold bugjilariša iz žepa i t. d.

Zabave su isto tak bile bratinski med njimi podieljene, oni su zajedno sedeli pri istem stolu ili zajedno ležali pod istem stolom u kojem zloglasnem pajzluu, oni su imali svoj kvartil ili nočno ležišće zajednu u kojoj grabi »Ligeta«, gde su ih se više takovih mračnjakov pod večer sakupljalo i onde se na nova diela dogovarali.

Mi kad je peštanska policija pričela svake noći ove jame i grabe preiskavati te sve, kaj je tud plazilo pod lokot metali, onda su se ova dva prijatelja morala za drugo noćiste pobrinuti, a jer su pak obodva radi svojih vrlih dielah u onoj velikoj kući sa puno lokotah bili već dobro poznati, to njim se je činilo, da bu dobro, ako se na nieko vrijeme razdruže, za da je policija nenajde uvek skupa, jer onda odmah pričme o njihovom poštenju sumnjati i krivicu njim činiti.

Oni se anda težkim srcem oproste i u nadi na bolja vremena, vsaki svojem putem se razidu.

Leopold se je na skoro pod niekom šupom ugnjezdil, u kojoj je po danu nieki stolar hoblal a po noći je bila prazna i mirna, a Ferdinandu se je dopalo jedan krat se malo Diogeneša igrati te jednomu lagvu svoje uočne pohode vuščiti.

Taj lagev je najme med drugimimi ostalimi stal na dielačnici lagvarevoj iliti pintarovoju a bil je baš dosta velik da je jedan čoviek, koj se je znal previjati, u njem mogel liepo pretegnjen ležati. Previjati pak se je Ferdinand znal, kak mačak, a jerbo pak je lagev još k tomu malo po vinu imal duhu, tak je bil podpuno zadovoljan svojim noćnim ležišćem te je mnogu noć u lagvu prenočil ugodno.

Na jedan krat se dogodi, da Lepold polag svoje najbolje volje nije nikaj vkrašti mogel. On se je nieko jutro moral lievom nogom stati iz svog hoblinja, te kad je iz šupe išel, se je svojim poštenim nosom u mrežu pavuka križara, med vratu zapel, a kad je na ulicu zatim stupil, mu je devetdeset liet stara majka prva dobro jutro zaželjela. Pod ovakovimi prilikami, naravski, da kroz četerdeset dni o sreći nije bilo niti misliti; i izbilja, od onog dana su bili svi žepi zakapčeni, svih oči odprte, svi šticunari

— A jeli kaj hasni njoj?... Vidiš Jelica, i moje srce klopoče, kak vetrenjača, kad moram tak dugo na tebe čekati! Morti bi i meni to vračto...
— Idi nebudali, Joška!... im to je samo za gospe...
— Tak?... Ali veruj mi, draga Jelica ja ovakvo življenje već nemogu duže podnositi! Ja te ljubim neizmerno, Jelica!... pak se pravo nemremo uiti zestajati!... vse biva samo na vulici... i to komaj onak jeteč!...

— Ah, sladki Joška?... i ja ljubim tebe, kak život svoj, pak stoga mi je milostiva uprav već dozlogrdila. Moram si najti drugo mjesto — kod kakove mlade gospe, koja neima toliko malera sa svojimi štovateljji, — budem onda i ja slobodna. Ovak duže već neide!

— Jedino me još batriva, kaj vse to neće više dugo trajati, — naskorom budemo zevsema svoji.
Ah, dragi Joška!... to i mene batrivi. Već se napred radujem na prvi škerlak, koga bum onda kupila. Vse budu moje pajdašice se razpokle od jada, kad me budu videle vu škraku.

— Škerlak? — otegnul je Joška kiselo.
— Je, i kožne rukavice do laktov.
— I kaj još?
— Kaj još? — Vsikak moram s početka imati bar jednu svilnu opravu. Već vsaka suša nosi svilu.

— Dragi Jelica! — Ti anda moraš zaista da već ljepu svoticu imaš vu šparkasi. Kaj se medtim toga nebi dala vnoغو spatnetiši upotrebiti?
— Ja?... Zakaj to misliš?
— Ar ideš na tak visoko; a govorili su mi već i drugi, da imaš...
— Ja neimam nikaj, ali su mi rekli, dragi Joška, da si ti bogat, pak ako me voliš...
— Niti ja neimam nikaj. Meni su opet rekli, kaj si ti bogata, da imaš vu šparkasi do pet sto forintih, stim bi se dalo kajgod započeti...
— E je? Vidiš ti mudrijaša! Ti anda nemaš nikaj? Prosjak si, pak bi me vzel, da se od mojih peněz omastiš? Ha! Ha! Takove vucibatine rasteju na vsakom smetišču.

— Ar ideš na tak visoko; a govorili su mi već i drugi, da imaš...
— Ja neimam nikaj, ali su mi rekli, dragi Joška, da si ti bogat, pak ako me voliš...
— Niti ja neimam nikaj. Meni su opet rekli, kaj si ti bogata, da imaš vu šparkasi do pet sto forintih, stim bi se dalo kajgod započeti...
— E je? Vidiš ti mudrijaša! Ti anda nemaš nikaj? Prosjak si, pak bi me vzel, da se od mojih peněz omastiš? Ha! Ha! Takove vucibatine rasteju na vsakom smetišču.

— Ar ideš na tak visoko; a govorili su mi već i drugi, da imaš...
— Ja neimam nikaj, ali su mi rekli, dragi Joška, da si ti bogat, pak ako me voliš...
— Niti ja neimam nikaj. Meni su opet rekli, kaj si ti bogata, da imaš vu šparkasi do pet sto forintih, stim bi se dalo kajgod započeti...
— E je? Vidiš ti mudrijaša! Ti anda nemaš nikaj? Prosjak si, pak bi me vzel, da se od mojih peněz omastiš? Ha! Ha! Takove vucibatine rasteju na vsakom smetišču.

— Ar ideš na tak visoko; a govorili su mi već i drugi, da imaš...
— Ja neimam nikaj, ali su mi rekli, dragi Joška, da si ti bogat, pak ako me voliš...
— Niti ja neimam nikaj. Meni su opet rekli, kaj si ti bogata, da imaš vu šparkasi do pet sto forintih, stim bi se dalo kajgod započeti...
— E je? Vidiš ti mudrijaša! Ti anda nemaš nikaj? Prosjak si, pak bi me vzel, da se od mojih peněz omastiš? Ha! Ha! Takove vucibatine rasteju na vsakom smetišču.

— Ar ideš na tak visoko; a govorili su mi već i drugi, da imaš...
— Ja neimam nikaj, ali su mi rekli, dragi Joška, da si ti bogat, pak ako me voliš...
— Niti ja neimam nikaj. Meni su opet rekli, kaj si ti bogata, da imaš vu šparkasi do pet sto forintih, stim bi se dalo kajgod započeti...
— E je? Vidiš ti mudrijaša! Ti anda nemaš nikaj? Prosjak si, pak bi me vzel, da se od mojih peněz omastiš? Ha! Ha! Takove vucibatine rasteju na vsakom smetišču.

— Ar ideš na tak visoko; a govorili su mi već i drugi, da imaš...
— Ja neimam nikaj, ali su mi rekli, dragi Joška, da si ti bogat, pak ako me voliš...
— Niti ja neimam nikaj. Meni su opet rekli, kaj si ti bogata, da imaš vu šparkasi do pet sto forintih, stim bi se dalo kajgod započeti...
— E je? Vidiš ti mudrijaša! Ti anda nemaš nikaj? Prosjak si, pak bi me vzel, da se od mojih peněz omastiš? Ha! Ha! Takove vucibatine rasteju na vsakom smetišču.

— Ar ideš na tak visoko; a govorili su mi već i drugi, da imaš...
— Ja neimam nikaj, ali su mi rekli, dragi Joška, da si ti bogat, pak ako me voliš...
— Niti ja neimam nikaj. Meni su opet rekli, kaj si ti bogata, da imaš vu šparkasi do pet sto forintih, stim bi se dalo kajgod započeti...
— E je? Vidiš ti mudrijaša! Ti anda nemaš nikaj? Prosjak si, pak bi me vzel, da se od mojih peněz omastiš? Ha! Ha! Takove vucibatine rasteju na vsakom smetišču.

— Ar ideš na tak visoko; a govorili su mi već i drugi, da imaš...
— Ja neimam nikaj, ali su mi rekli, dragi Joška, da si ti bogat, pak ako me voliš...
— Niti ja neimam nikaj. Meni su opet rekli, kaj si ti bogata, da imaš vu šparkasi do pet sto forintih, stim bi se dalo kajgod započeti...
— E je? Vidiš ti mudrijaša! Ti anda nemaš nikaj? Prosjak si, pak bi me vzel, da se od mojih peněz omastiš? Ha! Ha! Takove vucibatine rasteju na vsakom smetišču.

— Ar ideš na tak visoko; a govorili su mi već i drugi, da imaš...
— Ja neimam nikaj, ali su mi rekli, dragi Joška, da si ti bogat, pak ako me voliš...
— Niti ja neimam nikaj. Meni su opet rekli, kaj si ti bogata, da imaš vu šparkasi do pet sto forintih, stim bi se dalo kajgod započeti...
— E je? Vidiš ti mudrijaša! Ti anda nemaš nikaj? Prosjak si, pak bi me vzel, da se od mojih peněz omastiš? Ha! Ha! Takove vucibatine rasteju na vsakom smetišču.

— Ar ideš na tak visoko; a govorili su mi već i drugi, da imaš...
— Ja neimam nikaj, ali su mi rekli, dragi Joška, da si ti bogat, pak ako me voliš...
— Niti ja neimam nikaj. Meni su opet rekli, kaj si ti bogata, da imaš vu šparkasi do pet sto forintih, stim bi se dalo kajgod započeti...
— E je? Vidiš ti mudrijaša! Ti anda nemaš nikaj? Prosjak si, pak bi me vzel, da se od mojih peněz omastiš? Ha! Ha! Takove vucibatine rasteju na vsakom smetišču.

— Ar ideš na tak visoko; a govorili su mi već i drugi, da imaš...
— Ja neimam nikaj, ali su mi rekli, dragi Joška, da si ti bogat, pak ako me voliš...
— Niti ja neimam nikaj. Meni su opet rekli, kaj si ti bogata, da imaš vu šparkasi do pet sto forintih, stim bi se dalo kajgod započeti...
— E je? Vidiš ti mudrijaša! Ti anda nemaš nikaj? Prosjak si, pak bi me vzel, da se od mojih peněz omastiš? Ha! Ha! Takove vucibatine rasteju na vsakom smetišču.

— Ar ideš na tak visoko; a govorili su mi već i drugi, da imaš...
— Ja neimam nikaj, ali su mi rekli, dragi Joška, da si ti bogat, pak ako me voliš...
— Niti ja neimam nikaj. Meni su opet rekli, kaj si ti bogata, da imaš vu šparkasi do pet sto forintih, stim bi se dalo kajgod započeti...
— E je? Vidiš ti mudrijaša! Ti anda nemaš nikaj? Prosjak si, pak bi me vzel, da se od mojih peněz omastiš? Ha! Ha! Takove vucibatine rasteju na vsakom smetišču.

— Ar ideš na tak visoko; a govorili su mi već i drugi, da imaš...
— Ja neimam nikaj, ali su mi rekli, dragi Joška, da si ti bogat, pak ako me voliš...
— Niti ja neimam nikaj. Meni su opet rekli, kaj si ti bogata, da imaš vu šparkasi do pet sto forintih, stim bi se dalo kajgod započeti...
— E je? Vidiš ti mudrijaša! Ti anda nemaš nikaj? Prosjak si, pak bi me vzel, da se od mojih peněz omastiš? Ha! Ha! Takove vucibatine rasteju na vsakom smetišču.

A ti, bukva, pošla bi za mene, da s mojim penezi sebi škerlake — rukavice do laktov — svilne oprave kupuješ?... Ha! ha! ha! Ljepoga li izdanja kuhinjske princeze — vu svilnih i kožnatih koricama!
— Princeza je... još navěk proti tebi — ti kerčemska pijana metla!

— Šuti samo, ti patentirani zacópani posuduper!
— Čekaj, lopov!... za to mi bus već platit; moj Martin te i tak već zdavnja ima na rovašu...
Evo, kak se je vu jednom prizoru za malo časov doigrala jedna od ljubavnih epizoda iz života dveh ljepih dušah za navěk: — nebude li vu toj aferi još i Martin koju rekel? — Žalim samo onu sirotu milostivu vu grčevih; ako ju već dosad neostaviše — neće li joj digitalis prekesno dojt? I tak su se ovi dva rezliši,...

Komaj se nastala vu vulici lišina pokucal je negdo na moja vrata. Znal sam, da će to biti moj šnajdar, koji mi je imal još večeras donesti frak za sutrašnje gostuvanje, na koje sam bil pozvan.

Dober večer gospodine! rekel je šnajdar, kad je došel vu mračnu sobu. Kaj i još ve prez svetla — a već je minula deseta vura?
— Psi! — šepnul sam šnajdaru i mahnul sam rukom, nek bude tiho, ar je vu isti čas negdo zakašljal bil pod oblokom. I zaista, kak da su se denes vsi dogorili, da će se pod mojim oblokom zestati.

— Preljepa... ljubljena gospa! — oglasil se mužkarec, — već te čekam ovdje — kak gladen osel, dok trava naraste!... Jeli imaš dušu, da me tak mučiš?!

— Ah, negovori tak dragi Vinček! Ne znaš, kak mi tim paraš srce! I tak sam već denes na večer grozne muke pretrepela, kaj taj moj stari bukveš nikak nije hotel iti vu svoju oštariju... Vezda ga je stopram bés odnesel, pak i kabelara svojega je skrill, da sam ga komaj našla...
— Pak jeli si kaj donesla?
— Jesem; samo hajdmo ve kaj brže;... denes nemrem dugo izostati.

Sto te strél vudrilo! — zakričal je šnajdar, da sam se od njega prestrašil. — to je moja žena!... Nesreća! kača!... Huh!

Sto te strél vudrilo! — zakričal je šnajdar, da sam se od njega prestrašil. — to je moja žena!... Nesreća! kača!... Huh!

Sto te strél vudrilo! — zakričal je šnajdar, da sam se od njega prestrašil. — to je moja žena!... Nesreća! kača!... Huh!

Sto te strél vudrilo! — zakričal je šnajdar, da sam se od njega prestrašil. — to je moja žena!... Nesreća! kača!... Huh!

Sto te strél vudrilo! — zakričal je šnajdar, da sam se od njega prestrašil. — to je moja žena!... Nesreća! kača!... Huh!

Sto te strél vudrilo! — zakričal je šnajdar, da sam se od njega prestrašil. — to je moja žena!... Nesreća! kača!... Huh!

Sto te strél vudrilo! — zakričal je šnajdar, da sam se od njega prestrašil. — to je moja žena!... Nesreća! kača!... Huh!

Sto te strél vudrilo! — zakričal je šnajdar, da sam se od njega prestrašil. — to je moja žena!... Nesreća! kača!... Huh!

Sto te strél vudrilo! — zakričal je šnajdar, da sam se od njega prestrašil. — to je moja žena!... Nesreća! kača!... Huh!

Sto te strél vudrilo! — zakričal je šnajdar, da sam se od njega prestrašil. — to je moja žena!... Nesreća! kača!... Huh!

Sto te strél vudrilo! — zakričal je šnajdar, da sam se od njega prestrašil. — to je moja žena!... Nesreća! kača!... Huh!

Sto te strél vudrilo! — zakričal je šnajdar, da sam se od njega prestrašil. — to je moja žena!... Nesreća! kača!... Huh!

Sto te strél vudrilo! — zakričal je šnajdar, da sam se od njega prestrašil. — to je moja žena!... Nesreća! kača!... Huh!

pak kaj sam ja stari bukveš! Zato mi navěk fali vu kabelaru! Čekaj samo, beštija! — i pograbil je svoj škerlak, bežal je za njom, kak viher.

Heće li se još iz ovog sukoba razvili kakova bračna drama — sa razpitanj m i duelom, neznam; ali da će još nočas moga šnajdara rif imati posla, to je više no vjerojatno.

Pak kaj nije ljepo na ovom svētu? Ipak se dade bar jeden hasnoviti navuk iz vsega toga izvleći. Budeš li, dragi čitatej, ikada s kim ugovoril kakov sastanak, ili s kim hotel razpravljati kakove tajne: čuvaj se odprtoga obloka sa cvětjem; ar nigdar nemreš znati, da li gdo za njim nesedi i neprisluškuje.

KAJ JE NOVOGA ?

Madridski meteor.

Pred par dnevi dobili smo telegram iz Madrida vu kojem je dojavljeno, d je jeden od najsilnijih pojavah vu prirodi: nad Madridom i velikim dèlom centralne Španjolske razpršio se je 10 februara meteor, koji po svemu, kaj se javlja, spada medju najveće, kaj ih je zabilježila historija. Meteori nisu novosti, ali takov pojav, kakov se je sbil vu Španjolskoj, najvećša je rëdkost. Telegram javlja, da je meteor opal ob pol deseti vuri pred poldan uz silen prasak, koji je bil nalik potresu, pak je i tak djeloval na pučanstvo. Vu Madridu i okolici ima na raznih sgradah kvara i više ranjenih ljudih. Panički strah zavladal je na sve strane. Pojav es je očutil i opazil ue samo vu Madridu već i vu Toledu, Guadalajari, Valladolidu, Saragosi i svim susjednim mjestima. Madridski observatorij tvrdi, da se je eksplozija sbila vu ogromnoj visini od 32 kilometra i da je meteor moral imati promjer od više no 1000 metara. Lomine meteora razsute su na ogromnu prostoru od više stotina kilometara, pak se tak težko more i približno ustanoviti njegovu veličina. Jeden ovekši fragment predan je ministru predsjedniku Canovasu.

Vu našem stoljeću poznato je više znatnih padova meteorskih, a medju najznatnije spada onaj od 25. aprila ljeta 1803.

Vu našem stoljeću poznato je više znatnih padova meteorskih, a medju najznatnije spada onaj od 25. aprila ljeta 1803.

Vu našem stoljeću poznato je više znatnih padova meteorskih, a medju najznatnije spada onaj od 25. aprila ljeta 1803.

Vu našem stoljeću poznato je više znatnih padova meteorskih, a medju najznatnije spada onaj od 25. aprila ljeta 1803.

Vu našem stoljeću poznato je više znatnih padova meteorskih, a medju najznatnije spada onaj od 25. aprila ljeta 1803.

Vu našem stoljeću poznato je više znatnih padova meteorskih, a medju najznatnije spada onaj od 25. aprila ljeta 1803.

Vu našem stoljeću poznato je više znatnih padova meteorskih, a medju najznatnije spada onaj od 25. aprila ljeta 1803.

Vu našem stoljeću poznato je više znatnih padova meteorskih, a medju najznatnije spada onaj od 25. aprila ljeta 1803.

Vu našem stoljeću poznato je više znatnih padova meteorskih, a medju najznatnije spada onaj od 25. aprila ljeta 1803.

Vu našem stoljeću poznato je više znatnih padova meteorskih, a medju najznatnije spada onaj od 25. aprila ljeta 1803.

Vu našem stoljeću poznato je više znatnih padova meteorskih, a medju najznatnije spada onaj od 25. aprila ljeta 1803.

Vu našem stoljeću poznato je više znatnih padova meteorskih, a medju najznatnije spada onaj od 25. aprila ljeta 1803.

Vu našem stoljeću poznato je više znatnih padova meteorskih, a medju najznatnije spada onaj od 25. aprila ljeta 1803.

Vu našem stoljeću poznato je više znatnih padova meteorskih, a medju najznatnije spada onaj od 25. aprila ljeta 1803.

pazljivi i najbedastiji seljaki iz ladanja, koji su u vareš došli bili su nagradje bez družtva i sami, ti na taj način nije Leopold niti filera imal u žepu, ali zato je imal puno žedje u pužiraku i puno glada u želudcu.

U tom žalostnom stanju i položaju ga je vrag nosil na večer, kad je pozdravljueje angelsko zvonilr te se je po kućah jedan oblok za drugim pričel razsvietljivati, a vužigač lampašov je svojeg gorućeg družca u svaki ulični lampaš porivaval, onda, velim, baš ga je vrag nosil mimo pintarove delačnice, gde je videl puno lagvov te si je mislil, za jedan lagev sim ili tam, bez jednoga bl majstor lahko mogel biti, em mu ih još dostane, pak ako bi sad dobro izpalo čoviek bi mogel i drugi krat dojt.

Na to razveče svoju modru pregaču, koju je okolo bokov imal ovitu, spusti ju dole preko kolenah, svleče kaput te ga pdrine u najbližji lagev kroz velika vratca a svoj masten i frnjavi škriljak k-tomu, zasuše, si rukave nad lakte i pričme kakti tobož pintarski dietič, lagva koturati iz miesta na vulicu i onda vuzduž po vulici, a tko ga je srel, mogel si je misliti: »Bog zna kojemu oštarijašu je vino zcurelo, da mu je tak kasno na večer još lagev treba«. Ktomu je

još Leopold kak hajoš ktel tobož svojega majstora, koj ga tak kesno u večer s lagvom van u predvaroš posilja, kak da je lagvarski dietič pes a večernji počinek samo za majstore zmisljen i ovak se je izkkel dapače mirno jednoga policista sretno te je sve bliže kući skrivatelja, dohadjal, koj je takovu vkradjenu robu preuzimal i dalje prodaval.

Ali drugač je bilo s Ferdinandom, koj se je danas malo nakrešeni, prije kak navadno na počinek pospravil te se u svoj lagev zavlekel, njemu se ie na jedan krat činilo, da je kamen Sisyphus postal.

Rečeni Sisyphus bil je, polag grčke mythologije utemelitelj grčkog varaša Korintha, ali uz to je bil takov prefriganec, da je skrovnosti poganinskoga oberboga saznal i iste radi neznatnog vremenitog dobitka izdajnički odkril. Ober bog Zeus ga je zato obsudil, da jc moral u podzemnom svietu jednoga težkoga kamena strmo uz breg koturati, dok ga on gore dokotura, gde bu kamen stal, ali kamen se je svaki krat, kad ga je već do gore dokotural, posmeknu! i opet se u ponor dole odkotural i tako ta strašna kaštiga trajala uvieke.

Ferdinandu se je anda na jedan krat činilo kak da je on taj kamen postal; jer

je jedno vrieme išlo zajim uz brieg onda opet v-dol i ovak ta stvar nije imala konca. On si je hotel sestti, ali u tom hipu ga je proti steni hitilo i on je u lagvene duge glavom lupil tak čvrsto, da se je rad opet kak je pretegnul te svaki čas samo sa »oha« proti tomu koturanju protestiral.

Zvremenom se je medjutim posve zdravil i sad je, makar je i tmina bila prepoznal, do je njegov lagev, bez da ga je za dopušćenje prosil, skupa znjm pobegel, a kad se je zmislil, da iz lagvarove delačnice mali dolec vodi izraven u Dunav dole, onda su mu se lasi u višak zdigli te je iz svega grla pričel za pomoć kričeti,

Sad bi vi morali Leopold videti! Čim je začul, da je njegov posudjeni lagev postal živ i kad je videl, da se na Ferdinandovu viku okolo njega sakupljaju, pošikne još za zadnje krat ves srdit lagva i odeži kak hitro su ga samo noge nosile po mračnoj tmjni izraven u pajzl k-modroj šćuki, kam je i lagva kanil dokoturati.

Kad pak su se mnogi znatiželjni i mnogi pomoć pružati hoteci okolo strašno kričiećeg lagva sakupili, na jedan krat se kroz lagvena vratca najprije pokažu dvie zdrapanne čizme i kad su je policisti pričeli vleći, onda se

Kad pak su se mnogi znatiželjni i mnogi pomoć pružati hoteci okolo strašno kričiećeg lagva sakupili, na jedan krat se kroz lagvena vratca najprije pokažu dvie zdrapanne čizme i kad su je policisti pričeli vleći, onda se

Kad pak su se mnogi znatiželjni i mnogi pomoć pružati hoteci okolo strašno kričiećeg lagva sakupili, na jedan krat se kroz lagvena vratca najprije pokažu dvie zdrapanne čizme i kad su je policisti pričeli vleći, onda se

Kad pak su se mnogi znatiželjni i mnogi pomoć pružati hoteci okolo strašno kričiećeg lagva sakupili, na jedan krat se kroz lagvena vratca najprije pokažu dvie zdrapanne čizme i kad su je policisti pričeli vleći, onda se

Kad pak su se mnogi znatiželjni i mnogi pomoć pružati hoteci okolo strašno kričiećeg lagva sakupili, na jedan krat se kroz lagvena vratca najprije pokažu dvie zdrapanne čizme i kad su je policisti pričeli vleći, onda se

kod L' Aigla vu Normandiji, gde je opalo do 3000 komadah meteorskog kamenja vu težini od 8 g. do 9 kgr. Drugi takov pojav sbil se je ljeta 1882. kod Mocza vu Erdelju, gde je palo na zemlju preko 1000 lomina, a tvrdi sa, da je ljeta 1868. vu Pultusku vu Ruskoj Poljskoj opalo do 100.000 meteorskih lominah.

Najglasovitiji pojav meteora vu starom veku sbil se je ljeta 476. pred Kristuša kod Aigos Potamosa vu Traciji. Plinij pripovjeda, da je kamen, koji je opal, imel veličinu jednih kolah i farbu izgorele zemlje. Partsch dokazuje, ba je i črni kamen vu Kaabi vu Meki meteorit.

No vse ove pojave nadkrijuju dva meteorita, koja su našli vu Braziliji, ako i nije nigdo videl, kada su opali. Jeden od njih poznat je sa nalazišta kod St. Catherine, a važe 2250 kgr. docim je drugi 7000 kgr. težek.

— Direktor madridskog meteorološkog observatorija, profesor Amicis javlja o madridskom meteoru od 10. februara sljedeće: Bilo je 9 vur, 29 minut i 30 sekundah pred poldan, obzorje je bilo vedro, sunce je svético, vetra nije bilo. Iznenada javi se na zenitu bela mrlja, spodobna dimu. Pravac bil joj je s sjeveroizhoda na jugozahod. Oblacić bil je dug 6 stupnjeva, širok jeden stupanj bil je polukružan i izbočen na izhod. Vu središtu i na vrhu polukruga opožalo se nekaj gušće crveno svétlo, kao što biva kod obla na zahadjanju sunca. Čeli oblak bil je nalik lankom oblaku »cirrhocumulus«, Ob 9 vuri 30 minut i 40 sekunda začul se je težek intenzivan prasak s opetovauom manjom tutnjavom. Čitav pojav trajal je do 2 minute. Izmedju prvog pojava i prvog praska přešlo je kakovih 70 sekundah. More se uzeti, da se je eksplozija sbila vu visini od 24 kilometra. Oblaki su po malo zniknuli.

Tri vure kesneše opazil se je opet lehkii cirkus na prema izhodu. 20 stupnjeva nad obzorjem. Barometer je naglo poskočil za $\frac{16}{10}$ mm., a onda je opet spal na prveši graduš, i poskočivši opet za $\frac{23}{10}$ mm., opal je konačno za $\frac{7}{10}$ mm.

Vu Castillonu, 9 klmt. od Madrida, našli su komad meteora. Vu selu Vallecass ozledil je komad meteora jednog apotekara na čelu. Vu jednom vrtu blizu trkališta madridskog našli su ulomak od 560 grama, a drugi

je pokazalo, da je u tih čizmah nasadjen Ferdinand; ari skoro ga nebi bili van' dobiti, jer se je u jedan stari kaput zapel, koj je u lagvu bil skup smotan pred lagveniml vratci.

Ferdinand se je svojoj sudbini povdal i policistu pružil ruku na spoj čvrstog veza, ali ne prijateljskog nego sa lančićem, kakove navadno policisti i žandari uvijek pri sebi u žepu nose. Ali kad je pri lampaškoj svetlosti na jedan krat pripoznal Leopoldov kaput i škrljak, koj je takaj iz lagva došel, navrela mu je krv u glavu i žuč u grlo i on zavikne:

»Oh ti prokleti lopov, tak ti si me nasanjkal! Čujete gospon policaj, ov kaput je Leopoldov, a njega samoga budete valjda pri »modroj šćuki« našli. Ako bum ja moral sedeti, nek i on lopov, izdajica, sedi!»

Gospoda policisti su izbilja Leopolda našli pri modroj šćuki, ali krčmarica »k modroj šćuki« su takaj zaradi stanovitih razlogah zajedno sobom odpeljali i ovak su imali tri jednim putem.

Em. Kollay.

ulomak od 150 grama opal je pred noge jednomu koj se je šetal vu Castellani.

Vu času eksplozije opazilo se je da je svjetlo naglo utrnulo, a kesneše se opet samo od sebe pojavilo. Potres od meteora osjetil se je do Saragose, anda 351 kilometer od Madrida.

Nadvojvoda Eugen divizionar vu Beču.

Njegovo Veličanstvo imenovalo je generalmajora nadvojvodu Eugena dovezdašnjega komandanta pješaeke brigade vu Olomucu, komandantom 25. divizije vu Beču.

Novi vitezovi zlatnog runa.

Iz Beča javili su: Njegovo Veličanstvo imenovalo je českog namjestnika grofa Franju Thuna, kneza Pavla Eszterházya, kneza Adama Sapiehu, kneza Karla Paara, ter grofove Zena Welsersheimba, Ivana Harracha Tasila Festeticasa i Aladara Andrássyasa vitezovi zlatnog runa.

Glavni sgoditek.

Vu stereotipiji peštanskog dioničkog tiskarskog društva radil je do nezdavnja siromašni nadničar Franjo Moravec. Početkom ostre zime sbetežala mu je žena ter su oni uz slabu zaslužbu komaj živel. Morali su se zadužiti, pak malo da nije došlo od prodaje njihove hižice vu Novoj Pesti. Prešestne nedelje senjala je betežna žena vu vrućici, da joj je vumrl muž, a tda su ju batrivel rodina: »Im se naj zalositi tuliko, eto vu tvojem stolu leži srečka (loza), za koju ćeš dobiti dosta penez.« Ona je pripovedala senju mužu, a on se je zmisil, da ima vu stolu staru Pálfiyevu srečku, na koju je bil već zaboravil. Napokon vzel je Moravec srečku i odišel snjom vu mjenjačnicu, gde je zapital kaj je vrédna. Tu su mu za čudo povedali, da taj falaček papira je vréden 80 jezer forinti, ar je ljeta 1891. na tu srečku pao glavni sgoditek. Moravec komaj da je vèroval svojoj sreći. Vezda je odputoval vu Beč, po penez.

Stari ljudi.

Vu Njemačkoj je poleg posljednjega popisa pučanstva bilo 78 osobah, koje su prevalile sto godina. Vu Franczkoj 213, vu Englezkoj 146 ljudi. Naročito zdrava je zemlja Irska, jer vu njoj je 578 ljudih sto godinah. Vu Škotskoj 44 osobe, vu Danskoj samo 2, vu Belgiji 5, vu Švedskoj 10, Norvežkoj 25, vu Španjolskoj 401. Naročito je zdravo pučanstvo na Balkanah ter vu Horvatskoj. Vu Rumunjskoj 1042, vu Bugarskoj 3887. Najstareši čovjek je na svétu Bruno Cortin vu Rio vu Ameriki, star je 150 ljet, najstareša žena je 130 ljet stara.

Kak se je rešil dugov.

Penzionirani varmegjinski činovnik Jožef Poša vu Jász Berényu izgubil je tečajem vremena ves svoj imétek i opal je vu duge. Za 11. februara bila je napokon odredjena sudbina licitacija njegovih zaplenjenih pokretnina. Kad je vu jutro ob 9 vuri službeno povjerenstvo došlo k njegovoj hiži našlo je vraja zakljenjena. Pokhedob nije nigdo na pozvl odprl, dala je komišija vrata odrpiti, po špoljaru. Čim su izsalaniki stupili na prag, vudril im je vu lice silen dim. Vse pohižtvo Pošino stalo je vu plamenu. Nesrećnik vužgal je vsu svoju imovinu, da tak naplate užoraše, koji su ga upropastili. Napokon su nakon dugoga iziskavanja našli i Posu vu jednom zakutku mrtvog. Strelil se je vu glavn

Dobre žepne i sténe vure za fal cène moći dobiti pri *Pollak Bernatu vurararu* vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se *uzimljeju vure takaj* za popravek za fal cènu.

Nekaj za kratek čas.

Iz kasarne.

General pregledaval je kasarnu i tom sgodom zapital je jednoga soldata: »Nu, moj dragi, kak si zadovoljen sa profuntom?«

Soldat: »Dober bi bil, da nije pretrdi, ali ovak oguli čovèku cèloga góbca.«

General: »Ne veli se góbec...«

Soldat: »Naj mi oprostiju gospon general ja nisem misil na njihovoga góbca.«

To je ono!

Žuril se Miška sim tam po fari po nekakvom silnom poslu, i vu svojoj velikoj brigi i hodu, počel je gladen biti. A kaj bu ve napravil, moral je još dva sela obhoditi, a želudec ga je opominal na jesti. »Eh! pak naj bu i otišel je vu krèmu.« — Dojdući vu krèmu, zapital je aki krčmaricu, jeli ima kaj za jesti. Kaj bi nej, odgovorila je krčmarica. — No, onda mi donesite za pet krajcarov cušpajza! Joj dragi Miška, ja ti nemam cušpajza, nego ako hoćeš zelje, to imam. — No pak mi donesite zelje! — Krčmarica je donesla ov čas vu zdeli zelje i dela je pred gosta. Počel je Miška opletati zelje, a gda je već došel do polovice zdele, izgledal je jeden falat nečesa, Oh, to je dobro, kaj je i meso nutri, zapičil je on vilicu vu taj falat i potegnul ga je vun. — Ali za pet ran božji, to nije meso; oh, im je to od stare čizme peta s podkovom, oj prokleta krčmarica! Vu srditosti, zakričal je nad krčmaricom, da zakaj mu je dala vu zelju petu, a né meso! Ali čedna krčmarica tako mu je flapila, da peta od čizme, pak makar je i podkova gori, da nije nikaj grdoga niti gadnoga. — »Hodite k vragu« rekel je Miška, im znam, da to nije gadno, ali mene srdi, kaj je peta zelju mesto prevzela!»

Glád Ferencz.

Objava.

(Za ov članak neodgovara urednik).

Stimec Antal trgovec vu Novakovcu se grozi podpisanomu, da ima dve kugle vu revolveru, jednu za me, jednu pak za se. To je, da on mene strelji. Molim kojega slavnoga i oenjenoga fiškaljuša, ako proli ovim neslanim rečjam zabranjuje koji paragraf, da mi to objaviju vposelnici dopisnici, da ja proti ovomu proteštujem, i zadovoljstinu imam.

Vu Novakovcu, 16. februara 1896.

Stimecz György
trgovec.

LOTERIJA Buda 15-ga februara 1896.
48 53 49 86 56

Odgovorni urednik

MARGITAI JÓZSEF.

Glavni suradnik

GLÁD FERENCZ.

Nyílt-tér.

E rovat alatt közléstér, sem alkali, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelőséget a Szerk.

Fouliard-selymet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai stb. a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selymet 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként** sima, csikos, kockázott, mintázott damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázattal sat.) megrendelt áru **postabár és vámentesen a házhoz szállítva**, mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó, Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintézték. 2

SCHICHT-féle szín-szappan

törvényileg bejegyzett Véd-jegy

igen jó száraz, kitűnően tisztít, használatban igen takarékos.

kezeskedve liszta és a kezeknek ártalmatlan egyáltalában a legjobb létező szín-szappan.

Senki sem fog egy kísérletet megbánni!

938 4-30

Csáktornyán kapható:

GRÄNER TESTVÉREKNÉL.

5486 sz. v. 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. bíróság 1895. é. 7467 és 7874/p. 59. sz. végzése következtében dr. Schwarcz Adolf nagykanizsai ügyvéd által képviselt Fischl Sándor m.-királyi lakos, Grész Alajos perlaki ügyvéd által képviselt özv. Sárosi Lászlóné ügyis mint kk. ifj. Sárosi László t. és t. gyámja soproni l. javára, Ruzsics György m.-csányi lakos ellen 26 frt és 94 frt 15 k. tőke s jár. erejéig 1895. évi december hó 28-án és 1896. január 15-én fogamatostól kielégítési végrehajtás utján le- és fölfoglalt és 305 frtra becsült 1 pajta, 1 kaneza-ló, 1 szekér, és 1 sertésből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbíró 8228/p. 95. és 378/p. 96. sz. végzése folytán 26 frt és 94 frt 15 k. tőkekövetelés, ennek és pedig 26 frt tőke után 1895. évi április 16-tól járó 6% és 94 frt 15 k. tőke után 1894. évi május hó 18-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 14 frt 30 k. és 30 frt 25 krtban bírólag már megállapított költségei erejéig Mura-Csányban alperes lakásán leendő eszközösére

1896. évi február hó 29. napjának d. u. 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbbetegérnek becsáron alul is eladatni fognak.

955 1-1

STERN FRIGYES, kir. bír. végrehajtó.

5564—tk. 1895.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, miszerint Zalamegye összesített árverésére végrehajlatóknak, Sztricsán György elleni 93 frt tőke, ennek 1894. évi július 1-től járó 5 százaléka kamatai 11 frt 65 k. per. 9 frt 30 k. végrehajtási, 8 frt 85 k. ezuttal megállapított s még felmerülendő költségei kielégítése végett a perlaki kir. járásbíró) területén levő a draskovecz-hemusovecz 1426 sz. tjkvben 1 2175 és 2288 hrsz. ingatlanoknak Sztricsán György nevében álló 1/4 része 63 frt becsértékben, a draskovecz-hemusovecz 131 sz. tjkvben 1 138 hrsz. a. ingatlan 23 frt becs-

értékben, ugyanazon tjkvben 1 141 hrsz. a. ingatlan 71 frt becsértékben, u. a. tjkvben 322 hrsz. a. ingatlan 36 frt becsértékben, u. a. tjkvben 395 hrsz. a. ingatlan 7 frt becsértékben, u. a. tjkvben 1000 hrsz. a. ingatlan 36 frt becsértékben, u. a. tjkvben 1980 hrsz. a. ingatlan 200 frt becsértékben, u. a. tjkvben 2177 hrsz. a. ingatlan 17 frt becsértékben u. a. tjkvben 2287 hrsz. a. ingatlan 35 lrt becsértékben Draskovecz

1896. évi márczius hó 12-én d. e. 10 órakor

Tuboly Gyula felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a becs-

ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni. — Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítható 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 90 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számítható 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szert lefizetni. — Ezen hirdetmény kibocsájtásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a perlaki kir. bíróság tkvi osztályánál és Draskovecz község elöljáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők. 954 1-1

A kir. járásbírósg tkvi hivatala.

P SERHOFER J.-féle

gyógyszertár,

Bécsben, I. ker., Singerstasse 15. sz. alatt »Zum Goldenen Reichsapfel«.

Vértisztító ladaecskok,

ezelőtt általános ladaecskok neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létező betegség, melyben ezen ladaecskok csodás hatásukat be bizonyították volna. Evtizedek óta ezen ladaecskok általános elterjedésnek örövendek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszertől készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen ladaecskok háziszertől ajánlatnak és ajánlatnak minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek; mint epe-zavarok, májbajok, kölika, vértelulások, aranyér, béltelenség, s hasonló betegségeknél. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak izgyérség és az abból eredő bajknál is; így sápkórnál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító ladaecskok oly könnyen hatnak, hogy a legesélyesebb fájdalmakat sem okozzák és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermek által is minden aggodalom nélkül is bevehetők.

A számtalan hálaírtából, melyet e ladaecskok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészszégek visszanyerésére folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen ladaecskokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án Tisztelt Pserhofer ur! Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tükereket az Ön fölfülmulhatatlan vértisztító ladaecskóiból utánvétel. Fogadja ez uton is legmélyebb köszönetem ladaecskai csodahatásáért. Maradok teljes tisztelettel

Pawlistik Ferenc, Köln, Lindenthal.

Harsche, Földnk mellett, 1887. szept hó 12. Tekintetes ur! Isten akaratára volt, hogy az Ön ladaecskai kezem közé kerültek, melyeknek hatását ezenel megim: Ön gyermekégyben meghaltam, olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közé volnék, ha az Ön csodálatra méltó ladaecskai engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg Önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen ladaecskok engem is tökéletesen ki fogják gyógyítani, a mint már másoknak is egészszégek visszanyerésére segítségül szolgáltak. Köszönettel. Knifcz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. nov. 9-én. Melyen tisztelt ur! A legforróbb köszönetemet mondok ezenel Önnek 6 éves nagynémén nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vizkórásban, már életét is megunta, melyről egykémnt már je is mondtam, midőn véletlenül egy dobozt kaptam az Ön kitűnő vértisztító ladaecskóiból s azoknak állandó használatra folytán tökéletesen kigyógyult. Legfőbb tisztelettel Weinczettel Jozefa.

Eichengraberamt, Gfohl mellett, 1889. márcz. 27. Tekintetes ur! Alulírtó ismétellen kér 4 csomagot az Ön valóban hasznos és kitűnő ladaecskóiból. El nem mulasztatom legmagyobb elismerésemet kifejezni ezen ladaecskok értéke felett és azokat, ahol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaírtatom tetszészerinti használatára Önt ezenel felhatalmazom. Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

T. ur! Felkérem, miszerint az Ön vértisztító ladaecskóiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az Ön csodálatos ladaecskóinak köszönhetően, hogy egy gyomorhajót, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen ladaecskok nálam sohasem fognak kifogni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel Zwickl Anna.

Ezen vértisztító ladaecskok csakis a Pserhofer J.-féle, az »arany birodalmi almához« címzett gyógyszerárban, Bécsben, I. Singerstrasse 15. sz. a készíttetnek valódi minőségben s egy 15 szem ladaecskot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmaztatik 1 frt 5 krtba kerül; bémentetlen utánvételi küldéssel 1 frt 10 krt. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbeni beklüldésénél (mi legjobban posta-utalványon eszközöltetik) bémentes küldéssel együtt 1 csomag 1 frt 25 krt, 2 csomag 2 frt 30 krt, 3 csomag 3 frt 35 krt, 4 csomag 4 frt 40 krt, 5 csomag 5 frt 20 krt, és 10 csomag 9 frt 20 krtba kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen ladaecskok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kéretik csakis Pserhofer J.-féle vértisztító ladaecskokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utatásai a Pserhofer J. névalírásal fekete színben és minden egyes doboz fedelére ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Bernhard-féle alpesifü liqueur.

Bernhard W. O.-tól Bregencben, 1/2 üveg 2 frt 60 kr. 1/4 üveg 1 frt 40 kr. 1/8 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos határu legjobb szer, minden köszvényes és csúszs bajok u. m.: gerincegy bántalom, tagszaggyatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főfájás, fülzaggatás stb. stb. ellen 1 frt 20 krt.

Tannochinin hajkenőcs, Pserhofer J.-től. Evek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismervé. Egy elegánsan kiállított szelencével 2 frt.

Általános tapasz, Stuedel tanártól, Úlés sebeknél, márges dagadtagnál, ujjkülcsek, sebes- vagy gyulladt mell vagy más ily bajknál mint kitűnő orvosok által a legjobbnak elismervé. Egy elegánsan kiállított szelencével 2 frt.

Fagybalzsam, Pserhofer J.-től. Sok évtől a a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismervé 1 köcsögel 40 krajczár, bémentes 65 kr.

Utifüvedy, egy általánosan ismert kitűnő házi- köhögés stb. ellen, egy üvegcse 50 krajczár, 2 üveg bémentes 1 frt 50 krt.

Élet-eszencia, (prágai csöppek) megrottott mindennemű altesti bajok ellen kitűnő háziszér. 1 üvegcsevel 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só, Bulrich A. W.-tól. Kitűnő háziszér a rossz emésztés minden következményével, u. m.: főfájás, szédülés, gyomorgörös, gyomorhég, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Angol csodabalzsam, egy üveg 50 kr. 1 kis üveg 12 kr.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megizzadást s az által közpödő kellemetlen szagot, épen tartja a lábhelet és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bémentes 75 kr.

Golyva-balzsam, kitűnő szer golyva ellen. 1 üveg 40 kr., bémentes küldéssel 65 krajczár.

Stoll-féle Kola-vegyülék, kitűnő szer erősítésére, a gyomorhajban szenvedők és belek betegségeinél. 1 liter Kola-Elixir vagy bor 3 frt, 1/2 liter 1 frt 60 kr. 1/4 liter 85 kr.

Kaiser-Kola-Elixir, palackokban, 5 frt 50 kr., 3 frt, 1 frt 60 kr.

Mia-Poko, kiváló szer egyoldalú fejfájás, fogfájás, rheuma stb. ellen.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül, az oszt- rák lapokban hirdett összes bel- és hülföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak és a kész- letben netalán nem levők gyorsan és olcsón megszer- zetnek. — Postán megrendelések a leggyorsabban eszközöltetik, ha a pénzüsség előre küldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. Bémentes csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsé- keltebbek. Budapestben kapható: Török József gyógyszerész urnál Király-utca 12. sz. 937 2-12

